

LENTEOCHTENDLICHT

LENTEOCHTENDLICHT

P.A.E. Brenninkmeijer-Werners

colofon: LENTEOCHTENDLICHT
De Christelijke versie
© P. Brenninkmeijer-Werners
VERZAMELBUNDEL GEDICHTEN
Ontstaan in de periode 2012-2022
uitgeverij: Mijnbestseller.nl
Tekening Toorop: privécollecti

INLEIDING

“De mensen zijn op van de zenuwen. De stad heeft hevig geleden. Veel huizen verwoest en zwaar beschadigd. Geen rust meer krijgen in je hoofd. En jawel, hoor, daar komt het weer. Slag op slag. Zo gauw mogelijk hier weg...”

De tijd waarin ik geboren werd en opgroeide is in mijn beleving een tijd waar een grauwsluiert overheen lag. En tot op hoge leeftijd voel ik een afkeer van alles wat daarmee samenhangt. Angst voor eventuele explosies...kortom, niet-pluisgevoel. Troost vond ik altijd in gedichten. Vanaf het moment dat ik kon lezen en schrijven vormde dat een rode draad door mijn leven. Pas in 2011 besloot ik me er serieus mee te gaan bezighouden. Deze gedichten werden gepubliceerd op de GEDICHTENSITE. Ze ontstonden tijdens een kleine periode van mijn inmiddels lange leven. In 2022 kreeg ik te maken met een zware depressie. Als therapie besloot ik om een Christelijk bundeltje te maken en uit te geven in eigen beheer.

oorlogsverslag van een Bosschenaar (1944)

'Het is regenweer en de lucht zit potdicht
er rijden wagens met gewonden langs ons huis
in de verte bromt een jachtvliegtuig
de spanning neemt meer en meer toe
deze laatste regels moet ik bij kaarslicht schrijven
want precies om half elf dooft het licht'

een vlammetje dat keer op keer

oplaait en dreigend neer wil slaan
horizon vol vuur, tipje van de sluier
Christus in iedere mens
Hem herkennen
in een wereld vol kabaal
in onze eigen tragedies
en in die van anderen
en in alle mensen samen
een total nieuw leven
heldere lucht
zonder hoogtelimiet
geef dat wij door de Heilige Geest
de ware wijsheid mogen bezitten
en ons altijd over zijn vertroosting verblijden

Petrus zat bij het vuur

en raakte in gesprek, hij ontkende en zei:
'ik begrijp niet wat je bedoelt'
toen ging hij naar buiten en er kraaide een haan
een wat loslippig meisje zei: 'hij is één van hen'
meteen kraaide de haan voor de tweede keer
er brak iets in hem en hij begon bitter te wenen
wanneer het vastentijd is, zwaai dan de luiken
van je strakke denkbeelden
wijd open, en laat een frisse wind naar binnen stromen